

Kritik mot Kriminalvården, frivården Vänersborg för bristfällig dokumentation av en muntlig s.k. orosanmälan

Beslutet i korthet: Frivården Vänersborg gjorde en anmälan enligt 14 kap. 1 § första stycket socialtjänstlagen (2001:453) gällande oro för sonen till en dömd person som hade ansökt om intensivövervakning med elektronisk kontroll (IÖV). Den s.k. orosanmälan gjordes muntligt, och det dokumenterades i den dömdes journal när anmälan gjordes, vilket barn den avsåg och vem som tog emot anmälan. Det framgår dock inte vilka uppgifter anmälan grundade sig på eller vilka uppgifter som lämnades till socialtjänsten. I beslutet uttalar JO att utgångspunkten är att en orosanmälan bör göras skriftligen. Om en orosanmälan ändå görs muntligt måste Kriminalvården dokumentera i den dömdes journal att en muntlig anmälan gjorts. Enligt JO måste Kriminalvården också anteckna huvuddragen i skälen till att anmälan görs. Det måste framgå vad som gör att Kriminalvården känner till att ett barn far illa eller vad som gör att Kriminalvården misstänker att barnet far illa. Det ska också framgå vilka uppgifter som förmedlats till socialtjänsten. JO konstaterar att frivårdens anteckning inte uppfyller kraven på vad som ska dokumenteras när en orosanmälan görs muntligt. Frivården kritiserar för den bristfälliga dokumentationen.

Anmälan

I en anmälan som kom in till JO den 18 november 2014 klagade AA bl.a. på Kriminalvårdens handläggning av ett ärende om intensivövervakning med elektronisk kontroll (IÖV). Han anförde i huvudsak följande:

Han greps i juli 2011 och dömdes så småningom till sex månaders fängelse. Någon gång i maj 2014 gjorde BB från frivården Vänersborg ett hembesök hos honom med anledning av att han hade ansökt om IÖV. BB ansåg att AA uppfyllde alla kriterier för IÖV, och kontakt togs med Arbetsförmedlingen och tänkbara praktikplatser. Vid denna tid pågick det en vårdnadstvist mellan AA och hans sons mor. BB fick ett telefonsamtal från någon som utgav sig för att vara mor till AA:s son och som berättade fruktansvärda historier om AA och dennes familj. Hans sons mor har dock intygat att hon inte har pratat med någon från Kriminalvården. Mot bakgrund av de uppgifter som framkom vid telefonsamtalet avslog BB AA:s ansökan om IÖV och gjorde en s.k. orosanmälan till Socialtjänsten på Orust. BB ”rev upp allt” för att få tag på

AA:s skyddade adress och medverkade vid ett oannonserat besök tillsammans med socialtjänsten.

Den 26 augusti 2014 överklagade AA Kriminalvårdens avslagsbeslut till förvaltningsrätten. Den 15 september 2014 fick han förvaltningsrättens dom. Förvaltningsrätten underkände Kriminalvårdens grund för avslag och återförvisade ärendet till Kriminalvården för handläggning. Han hade vid denna tid börjat vistas en del i sin sons mors bostad, och den 18 september 2014 stormade polisen in i denna bostad och belade honom med handfängsel. I efterhand har han fått veta att Kriminalvården efterlyste honom den 3 september 2014. Polisen förde honom till häktet Jönköping, men han fick inte med sig sina mediciner. Det är livsfarligt att hastigt avbryta medicineringen med ett av de preparat han använde. Hans mor och hans syster kontaktade ett flertal personer inom polisen och Kriminalvården för att försöka få honom frisläppt. När AA:s syster ringde till häktet på natten för att få reda på hur han mårde blev hon utskälld och tjänstemannen lade på luren ”i örat” på henne. Från Kriminalvården fick hans mor beskedet att de inte fått förvaltningsrättsdomen förrän den 19 september 2014. Hans mor fick löfte om att frågan om IÖV skulle snabbutredas. Den 20 september 2014 förflyttades han dock till anstalten Brinkeberg.

AA ifrågasätter varför han efterlystes av polis utan att Kriminalvården försökt kontakta honom via brev eller telefon. Han ifrågasätter också varför han placerades i häkte och i anstalten Brinkeberg trots att Kriminalvården kände till förvaltningsrättens dom.

AA framförde vidare klagomål mot polis, åklagare och socialtjänsten.

Utredning

Granskning av handlingar

JO hämtade in och granskade handlingar, bl.a. Förvaltningsrätten i Göteborgs dom den 11 september 2014 i mål 8892-14, utdrag ur kriminalvårdens klientadministrativa system (KLAS) och beslut om inställelse i anstalt daterade den 26 juni 2013 respektive den 19 september 2014.

I KLAS-utdraget från frivården Vänersborg finns en daganteckning skapad den 17 juni 2014. Av anteckningen framgår att Kriminalvården den dagen gjort en orosanmälan gällande AA:s son [sonens förnamn och personnummer] till Socialtjänsten, Orust kommun [handläggarens namn och telefonnummer].

Begäran om yttrande från Kriminalvården

JO begärde att Kriminalvården skulle yttra sig över det som anförts i anmälan till JO när det gäller Kriminalvården. JO begärde att det av yttrandet särskilt skulle framgå följande:

1. Hur frivården Vänersborg dokumenterat en s.k. orosanmälan.

2. Hur Kriminalvården säkerställer att den enskilde, i samband med avslag på ansökan om intensivövervakning (s.k. fotboja), informeras om att beslutet innebär en skyldighet för den enskilde att inställa sig i anstalt.

Kriminalvårdens remissvar

I sitt remissvar anförde Kriminalvårdens huvudkontor, genom stf. enhetschefen CC, följande:

Sakförhållanden

Underlag har inhämtats från Kriminalvården region Väst och region Öst som i sin tur inhämtat uppgifter från frivården Vänersborg och frivården Jönköping. Av utredningen framgår följande.

AA dömdes den 26 februari 2013 till fängelse sex månader. Domen vann laga kraft den 26 mars samma år. Han ansökte den 17 april 2013 om intensivövervakning med elektronisk kontroll (IÖV). Eftersom han sedan återtog ansökan avskrev frivården Halmstad hans ansökan den 12 juni 2013. Den 26 juni 2013 beslutade placeringsgruppen vid Kriminalvårdens huvudkontor att AA skulle inställa sig på anstalten Tygelsjö senast den 16 augusti 2013.

Den 10 juli 2013 ansökte AA på nytt om IÖV. Eftersom han hade flyttat handlades ärendet nu av frivården Jönköping. Han medverkade dock inte i utredningen och frivården Jönköping avslag därför hans ansökan den 30 december 2013. Beslutet expedierades till AA den 2 januari 2014. Frivården Jönköping har en upprättad rutin som utförligt beskriver de olika momenten i processen med att befordra en dom till verkställighet och som även beskriver ansvars- och arbetsfördelning. Av rutinbeskrivningen framgår bl.a. att ett placeringsunderlag ska upprättas av handläggaren i samband med att den dömdes ansökan om IÖV avslås. I samband med att avslaget på ansökan om IÖV expedieras till den dömde bifogas även en kopia av placeringsunderlaget.

Mot bakgrund av att ett placeringsunderlag tidigare upprättats av frivården Halmstad och expedierats till AA samt att Kriminalvården den 26 juni 2013 fattat beslut om inställelse i anstalt bifogade frivården Jönköping, tillsammans med sitt avslagsbeslut, en återutskrift av tidigare beslut om inställelse. AA begärde omprövning av frivården Jönköpings beslut och kriminalvården, region Öst, beslutade den 7 februari 2014 att inte ändra frivården Jönköpings beslut. Förvaltningsrätten i Jönköping avslag den 15 april 2014 AA:s överklagande. Domen vann laga kraft den 26 augusti 2014.

Den 20 mars 2014 ansökte AA för tredje gången om IÖV. Han hade nu återigen flyttat varför ärendet nu handlades av frivården Vänersborg. Eftersom AA har skyddad identitet har frivården skickat breven till honom via Skatteverket. Han har därefter själv lämnat ut sin adress för att frivården ska kunna utreda förutsättningarna för IÖV. Den 23 maj 2014 gjorde frivården Vänersborg, genom BB, ett hembesök hos AA för att gå igenom förutsättningarna för IÖV. Några andra hembesök har inte gjorts. Den 17 juni 2014 gjorde frivården en s.k. orosanmälan till socialtjänsten i Orust kommun gällande AA:s son. Orosanmälan har samma datum dokumenterats i en daganteckning i det klientadministrativa systemet KLAS.

Frivården Vänersborg beslutade den 1 juli 2014 att avslå ansökan om IÖV. När en ansökan om IÖV avslås lämnar frivården Vänersborg muntlig information till den dömde om att denne har rätt att begära omprövning av beslutet och vänta på svar eller välja att själv ställa in sig till anstalt. AA begärde omprövning av beslutet och Kriminalvården region Väst beslutade den 4 augusti 2014 att inte ändra frivårdens beslut. AA överklagade Kriminalvårdens beslut till förvaltningsrätten i Göteborg som den 11 september 2014 upphävde och återförvisade ärendet till kriminalvården för ny handläggning och nytt beslut.

Placeringsgruppen vid Kriminalvårdens huvudkontor beslutade den 3 september 2014 att AA skulle införpassas till närmaste slutna anstalt eller häkte. Den 18 september 2014 greps han och införpassades till häktet Jönköping. I samband med ankomst till häktet fick AA tillfälle att underrätta närstående, sin mor, per telefon om var han befann sig. När det gäller påståendena avseende hur AA:s anhöriga, mor och syster, bemötts av personal i samband med att de per telefon kontaktat häktet kan konstateras att det av utredningen i ärendet framgår att personal i sin helhet tillbakavisar uppgifterna beträffande att AA:s anhöriga skulle skällts ut i telefon och att personal skulle ha lagt på luren. Vidare framgår att AA vid ankomst till häktet inte hade med sig någon föreskriven medicin och att kontakt tagits med häktets sjuksköterska i nära anslutning till inskrivning i häktet, den 18 september 2014.

Den 19 september 2014 beslutade placeringsgruppen att AA skulle placeras på anstalten Brinkeberg och han transporterades dit dagen därpå. Den 24 september 2014 beslutade frivården Vänersborg att bifalla AA:s ansökan om IÖV och han skrevs ut från anstalten samma dag.

Aktuella författningsbestämmelser

Av 11 § lagen (1994:451) om intensivövervakning (IövL) framgår att om den dömda har ansökt om att få undergå verkställighet av dom på fängelse utanför anstalt, får han inte tas in i en kriminalvårdsanstalt för att påbörja verkställigheten innan ansökan slutligt prövats.

Den dömda får dock dessförinnan tas in i en kriminalvårdsanstalt för verkställighet av straffet, om

1. ansökan har gjorts efter den dag han enligt föreläggande som avses i 10 § första stycket lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. senast skulle ha inställt sig vid en kriminalvårdsanstalt för verkställighet av straffet,
2. han tidigare har gjort en ansökan om att få undergå verkställighet av straffet utanför anstalt,
3. det är uppenbart att ansökan inte gäller ett fall som avses i 1 § denna lag,
4. det är uppenbart att ansökan inte kan bifallas på grund av bestämmelsen i 2 § andra stycket, eller
5. han är häktad.

Av 2 § första stycket lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. (StidL) framgår att om den som dömts till fängelse icke inom föreskriven tid har fullföljt talan i målet såvitt angår den ådömda påföljden, får domen verkställas i denna del utan hinder av att åklagare eller målsägande fullföljt talan mot domen.

Av 10 § StidL framgår att om den som skall undergå fängelse icke är häktad eller intagen i kriminalvårdsanstalt när domen enligt 2 § första stycket får verkställas, skall Kriminalvården förelägga honom att senast viss dag inställa sig vid den kriminalvårdsanstalt, där domen skall verkställas.

Om den dömda inte efterkommer eller inte kan nås av föreläggande enligt första stycket eller om fara föreligger för detta, skall polismyndigheten i den ort där han vistas på begäran av Kriminalvården låta förpassa honom till anstalten.

Av 11 § StidL framgår att den som skall förpassas till kriminalvårdsanstalt för att undergå påföljd får i anslutning härtill tillfälligt förvaras i allmänt häkte eller polisarrest i avvaktan på beslut om anstaltsplacering eller om det behövs med hänsyn till transportförhållandena.

Av 5 kap. 1 § Kriminalvårdens föreskrifter och allmänna råd om häkte (FARK Häkte) framgår att en intagen ska, i anslutning till att han eller hon tas in i häkte, tillfrågas om sitt hälsotillstånd. Den intagne ska så snart som möjligt ges möjlighet att få sin hälsa undersökt av en sjuksköterska, om en sådan undersökning inte har genomförts i ett annat häkte eller i en anstalt. En intagen som har en

pågående medicinsk behandling ska dock alltid ges möjlighet att träffa sjuk-sköterska.

Enligt 5 kap. 2 § FARK Häkte ska en intagen som har förskrivits viss medicin få tillgång till den enligt förskrivningen. Enligt tillhörande allmänna råd innebär att den intagne ska få tillgång till sin medicin inte att han eller hon alltid har rätt att inneha den enligt bestämmelserna om personliga tillhörigheter i 2 kap.

Av 14 kap. 1 § första stycket socialtjänstlagen (2001:453) framgår att följande myndigheter och yrkesverksamma är skyldiga att genast anmäla till socialnämnden om de i sin verksamhet får kännedom om eller misstänker att ett barn far illa:

1. myndigheter vars verksamhet berör barn och ungdom,
2. andra myndigheter inom hälso- och sjukvården, annan rättspsykiatrisk undersökningsverksamhet, socialtjänsten, Kriminalvården, Polismyndigheten och Säkerhetspolisen,
3. anställda hos sådana myndigheter som avses i 1 och 2, och
4. de som är verksamma inom yrkesmässigt bedriven enskild verksamhet och fullgör uppgifter som berör barn och unga eller inom annan sådan verksamhet inom hälso- och sjukvården eller på socialtjänstens område.

Kriminalvårdens bedömning

Av 11 § första stycket IöVL följer att om någon ansökt om att verkställa ett fängelsestraff genom IÖV så får han eller hon inte tas in i anstalt förrän ansökan slutligt prövats. Detta innebär att för det fall att ansökan avslås kan verkställigheten i anstalt inte påbörjas förrän tiden för överklagande gått ut eller, om ett överklagande sker, då det finns ett lagakraftvunnet domstolsavgörande. Förvaltningsrätten i Jönköpings dom vann laga kraft den 26 augusti 2014 och ansökan var således slutligt prövad vid denna tidpunkt. Det fanns därför inget hinder för att i enlighet med 10 § StidL begära AA förpassad till närmaste slutna anstalt eller häkte för verkställighet av fängelsestraffet. Det kan i sammanhanget också noteras att det, i enlighet med 11 § andra stycket 2 IöVL, inte heller fanns något formellt hinder att begära AA förpassad redan när han ansökte om IÖV för andra gången.

Av utredningen i ärendet framgår att frivården Jönköping har en upprättad rutinbeskrivning som utförligt beskriver de olika momenten i processen med att befordra en dom till verkställighet och som även beskriver ansvars- och arbetsfördelning. I aktuellt ärende framgår att frivården Jönköping i samband med att man den 2 januari 2014 expedierade beslut om avslag på IÖV till AA även bifogade en kopia av Kriminalvårdens tidigare beslut om inställelse i anstalt med tillhörande bilaga. Det utgår inte enligt gällande rutiner någon skriftlig information om att den dömda har en skyldighet att inställa sig i anstalt efter att ansökan om IÖV slutligt prövats, utan denna information meddelas i förekommande fall muntligt. Kriminalvården avser att under 2015 se över processen för doms befordran till verkställighet gällande IÖV, inklusive vilken skriftlig information som ska gå ut till den dömda.

Det är av största vikt att personal inom Kriminalvården bemöter både intagna och anhöriga med aktning och respekt. Av utredningen i ärendet framgår att AA vistades i häktet Jönköping från den 18 september 2014 till den 20 september 2014 och att det inte framkommer några uppgifter som tyder på att personalen under denna tid skulle frångått de uppsatta rutiner som gäller i samband med omhändertagande av frihetsberövade personer. Det finns heller ingenting i utredningen som tyder på att den personal som arbetar i häktets centralvakt med att bl.a. svara på inkommande telefonsamtal skulle ha uppträtt på ett olämpligt sätt i samband med att AA anhöriga kontaktat häktet.

AA gavs tillfälle att kommentera remissvaret.

Rättslig reglering

Kriminalvården har i sitt remissvar redogjort för flera av de bestämmelser som har betydelse i ärendet. För egen del finner jag skäl att redogöra för bestämmelserna om journalföring i ärenden om intensivövervakning med elektronisk kontroll.

Bestämmelser om journal finns i 19–22 §§ Kriminalvårdens föreskrifter och allmänna råd om intensivövervakning med elektronisk kontroll, KVFS 2011:6. Enligt 19 § ska Kriminalvården i journalen dokumentera alla beslut som har fattats, viktiga händelser och väsentliga uppgifter om vidtagna eller planerade åtgärder som gäller den dömda. Uppgifter om omständigheter i övrigt som är av betydelse för verkställigheten ska också antecknas. Dokumentationen ska ske så snart som möjligt.

Bedömning

Förpassning till häkte

Var det fel att begära AA förpassad?

Av utredningen framgår att placeringsgruppen den 3 september 2014 beslutade att AA skulle förpassas till närmaste slutna anstalt eller häkte. Förvaltningsrätten i Jönköping hade vid det tillfället i en dom prövat AA:s överklagande av Kriminalvårdens beslut gällande hans *andra* ansökan om IÖV. Domen vann laga kraft den 26 augusti 2014, och ansökan var således slutligt prövad vid denna tidpunkt. Att domen vann laga kraft innebar alltså att AA var skyldig att inställa sig i anstalt enligt det beslut om inställelse som hade fattats den 26 juni 2013. AA inställde sig inte i anstalt. Som Kriminalvården konstaterat fanns det därför inget hinder mot att i enlighet med 10 § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. begära AA förpassad till närmaste slutna anstalt eller häkte för verkställighet av fängelsestraffet. Det finns alltså inte någon anledning för mig att kritisera placeringsgruppen för beslutet att begära AA förpassad.

Information om konsekvenserna av beslut och domar

Jag har ovan konstaterat att placeringsgruppen hade stöd i lagen för att fatta beslut om att begära AA förpassad. Jag kan dock ha förståelse för att AA ifrågasätter att han begärdes förpassad och att polisen verkställde detta beslut.

Vid tidpunkten då polisen omhändertog AA och förde honom till häktet – den 18 september 2014 – var situationen följande: AA hade fått avslag på sin *tredje* ansökan om IÖV och hade efter begäran om omprövning överklagat till förvaltningsrätten. Förvaltningsrätten hade i en dom den 11 september 2014 underkänt Kriminalvårdens grund för avslag, upphävt beslutet och återförvisat ärendet till Kriminalvården för handläggning. Det är därför begripligt att det inte var uppenbart för AA att den lagakraftvunna domen om hans *andra* ansökan om IÖV innebar att han var skyldig att inställa sig i anstalt enligt ett beslut om inställelse som fattats den 26 juni 2013, dvs. över ett år tidigare. Av utredningen framgår visserligen att frivården Jönköping den 2 januari 2014 expedierade ett beslut om avslag på AA:s *andra* ansökan om IÖV och då bifogade en

kopia av inställelsebeslutet från juni 2013. Därefter begärde dock AA omprövning av avslagsbeslutet om den *andra* ansökan och ansökte dessutom den 20 mars 2014 på nytt om IÖV (den *tredje* ansökan). När det gäller frivården Vänersborgs rutiner för information till den dömde vid avslag på ansökan om IÖV framgår följande: Om en ansökan om IÖV avslås lämnar frivården Vänersborg muntlig information till den dömde om att denne har rätt att begära omprövning av beslutet och vänta på svar eller välja att själv inställa sig i anstalt. Det framgår inte av utredningen vilken information frivården Vänersborg lämnade till AA när hans *tredje* ansökan om IÖV avslogs. Om AA fick den information som frivården Vänersborg brukar lämna är det inte orimligt att tänka sig att AA uppfattade det som att han kunde välja att antingen inställa sig i anstalt eller att vänta på besked om hur det gick med hans begäran om omprövning. Eftersom AA:s begäran om omprövning (av den *tredje* ansökan) så småningom resulterade i att förvaltningsrätten återförvisade ärendet till Kriminalvården är det lätt att föreställa sig att han inte insåg att han borde ha inställt sig i anstalt och att det fanns risk för att inställelsebeslutet från juni 2013 skulle verkställas med tvång.

AA:s ärende aktualiserar frågor om hur en enskild ska kunna förstå konsekvenserna av Kriminalvårdens beslut och förvaltningsdomstolarnas domar. De bestämmelser som reglerar en doms befordran till verkställighet och IÖV är komplicerade, och beslut fattas dessutom av olika verksamhetsställen inom Kriminalvården (frivården och numera placeringssektionen). I AA:s fall komplicerades situationen sannolikt av att det samtidigt pågick två processer om AA:s möjligheter att verkställa sitt fängelsestraff genom IÖV. Dessa processer pågick dessutom vid två olika frivårdskontor (Vänersborg respektive Jönköping), vid två olika regionkontor (region Väst respektive region Öst) och vid två olika förvaltningsrätter (Göteborg respektive Jönköping).

Det som kommit fram i utredningen ger mig inte anledning att kritisera Kriminalvården. Jag konstaterar dock att om man som enskild inte förstår innebörden av beslut och domar kan följderna – som i AA:s fall – bli mycket kännbara. AA:s ärende tydliggör behovet av att se över vilken information som ges till den dömde under processen för en doms befordran till verkställighet när den dömde ansökt om IÖV. Jag noterar att Kriminalvården har planerat att se över denna process och även vilken skriftlig information som ska ges till den dömde. Jag välkomnar denna översyn.

Bemötande från häktespersonalen

Kriminalvården har tillbakavisat påståendet om att häktespersonalen inte bemött AA:s anhöriga på ett bra sätt. Det är inte meningsfullt att försöka utreda frågan ytterligare. Jag konstaterar att det som kommit fram i utredningen inte ger stöd för någon kritik.

Frivården kritiseras för bristfällig dokumentation av orosanmälan

Det finns inte något formellt krav på hur en s.k. orosanmälan enligt 14 kap. 1 § första stycket socialtjänstlagen (2001:453) ska göras. JO har dock i flera beslut pekat på att en anmälan från någon som är anmälningsskyldig bör göras skriftligt. Ett av skälen till det är att de åtgärder av socialnämnden som anmälan kan medföra är ingripande (se JO 2012/13 s. 268 och 2007/08 s. 261). I brådskande fall kan anmälan göras muntligt, men den bör då bekräftas skriftligen i efterhand (se JO 1996/97 s. 268).

Utgångspunkten är alltså att en orosanmälan bör göras skriftligen. Om en orosanmälan ändå görs muntligt måste Kriminalvården dokumentera i den dömdes journal att en muntlig anmälan gjorts. Eftersom Kriminalvården enligt lag är skyldig att göra en orosanmälan måste en sådan åtgärd rimligtvis omfattas av det som ska dokumenteras enligt 19 § Kriminalvårdens föreskrifter och allmänna råd om intensivövervakning med elektronisk kontroll.

Av utredningen framgår att frivårdens orosanmälan till Orust kommun gällande AA:s son gjordes muntligt och att det antecknades i KLAS att anmälan gjorts. Av anteckningen framgår när anmälan gjordes, vilket barn den avsåg och vem som tog emot anmälan. Det framgår dock inte vilka uppgifter anmälan grundade sig på eller vilka uppgifter som lämnades till socialtjänsten.

När en orosanmälan görs muntligt måste Kriminalvården, enligt min mening, också anteckna huvuddragen i skälen till att anmälan görs. Det måste framgå vad som gör att Kriminalvården känner till att ett barn far illa eller vad som gör att Kriminalvården misstänker att barnet far illa. Det ska också framgå vilka uppgifter som förmedlats till socialtjänsten. Att detta antecknas är nödvändigt för att man i ett senare skede ska kunna ta ställning till om en ny orosanmälan ska göras. Om Kriminalvården efter det att en orosanmälan gjorts får kännedom om förhållanden som gör att det finns misstanke om att barnet far illa måste Kriminalvården kunna avgöra om det är nya uppgifter som inte tidigare anmälts till socialtjänsten. I annat fall kan Kriminalvården inte veta om den redan har fullgjort sin anmälningsskyldighet enligt socialtjänstlagen eller om en anmälan ska göras. Min slutsats blir alltså att daganteckningen i KLAS inte uppfyller kraven på vad som ska dokumenteras när en orosanmälan görs muntligt. Jag är kritisk till frivårdens bristfälliga dokumentation.

Övrigt

Det som AA anför i övrigt föranleder inte någon kommentar.

Ärendet avslutas.